

holdelsespligtige, til at indbringe spørgsmålet for domstolene. Samtidig udsættes vejsynet, indtil endelig dom er afsagt, jfr. dog § 20, stk. 2.

Stk. 2. Det samme gælder, hvis nogen under vejsynet bestrider at være helt eller delvis vedligeholdelsespligtig under henvisning til, at han ikke er færdselsberettiget til vejen, og der ikke under vejsynet opnås enighed om spørgsmålet eller om, at dette afgøres af vejtilsynsmyndigheden.

Stk. 3. Hvis retssag ikke er anlagt inden 6 uger efter udsættelsen af vejsynet, genoptages dette, og beslutning træffes uden hensyn til de i stk. 1 og 2 nævnte indsigelser.

Stk. 4. En beslutning, der er truffet ved et vejsyn, kan ikke senere begæres ændret under påberåbelse af, at nogen af de af beslutningen omfattede ikke skulle have pligt til at deltage i vejens istandsættelse eller vedligeholdelse eller kun skulle være vedligeholdelsespligtig i begrænset omfang.

Vejtilsynsmyndighedens udførelse af arbejdet.

§ 20. Efter begæring af vedligeholdelsespligtige lodsejere, der repræsenterer mindst to trediedele af den samlede værdi af de ydelser til vejens istandsættelse og vedligeholdelse, der er pålagt efter § 16, stk. 3, kan kommunen påtage sig udførelsen af istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejdet mod vederlag fra samtlige vedligeholdelsespligtige.

Stk. 2. Såfremt vejsyn udsættes i medfør af § 19, stk. 1 eller 2, og retssag anlægges inden 6 uger herefter, kan vejtilsynsmyndigheden genoptage vejsynet og træffe beslutning om, hvorledes vejen skal istandsættes eller vedligeholdes, og om at arbejdet foreløbig helt eller delvis skal udføres ved kommunens foranstaltning mod vederlag fra de vedligeholdelsespligtige. Fordelingen af udgifterne udsættes, til endelig dom er afsagt.

Stk. 3. Hvis de i § 16, stk. 3, nævnte arbejder ikke udføres rettidigt eller ikke udføres på en efter vejtilsynsmyndighedens skøn tilfredsstillende måde, skal vejtilsynsmyndigheden, når færdselsmæssige hensyn gør det påkrævet, foranledige, at det manglende arbejde udføres ved kommunens foranstaltning for de vedligeholdelsespligtiges regning.

Afsnit III.

Private fællesveje i byer og bymæssige områder.

Kapitel 7. Udlæg og anlæg af private fællesveje.

Vejfortegnelse.

§ 21. Vejmyndigheden udfærdiger en fortegnelse over private fællesveje og udlagte private fællesveje.

Stk. 2. På fortegnelsen optages for hver vej bestemmelser, der af private måtte være truffet om en grunds forhold til en privat fællesvej, navnlig om grundens adgang til vejen og ejerens deltagelse i vejens vedligeholdelse, belysning, renholdelse m. v.

Stk. 3. Vejmyndigheden bestemmer, hvorvidt de i stk. 1 nævnte veje og de i stk. 2 nævnte bestemmelser kan optages på vejfortegnelsen.

Stk. 4. Bestemmelser af den i stk. 2 nævnte art er kun bindende for vejmyndigheden og vejtilsynsmyndigheden, når de er optaget på vejfortegnelsen.

Klassificering.

§ 22. De private fællesveje og udlagte private fællesveje, der er optaget på vejfortegnelsen, inddeles i følgende klasser:

- 1) *Klasse I:* veje, som har eller forventes at få betydning for færdslen ud over det lokale område, hvor igennem de forløber.
- 2) *Klasse II:* veje, som betjener eller er bestemt til at betjene flere særskilt matrikulerede og i særlig eje værende ejendomme, men som ikke har eller forventes at få betydning for færdslen ud over det lokale område, hvor igennem de forløber.
- 3) *Klasse III:* de i § 2, stk. 1, nr. 2), omhandlede private fællesveje, for så vidt de ikke falder ind under klasse I.
- 4) *Klasse IV:* private fællesveje, som alene tjener og er bestemt til at tjene til brug for landbrug, skovbrug eller fiskeri.
- 5) *Klasse V:* de i § 5 omhandlede private stier.

Stk. 2. Vejmyndigheden afgør, hvorledes en privat fællesvej eller udlagt privat fællesvej skal klassificeres og kan henføre en vej til en anden klasse, hvis forholdene har ændret sig.